

Sygn. akt: III U 437/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 marca 2015 r. w O.

sprawy z odwołania W. B.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania W. B.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 24.04.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.04.2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił W. B. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

W. B. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Stwierdził, że decyzja jest wadliwa i kłamliwa, nie opiera się na faktycznym stanie zdrowia i na informacji zawartej w dokumentacji lekarskiej, a jak to ujął odwołujący – „na osobistych urojeniach i domysłach podrzędnych lekarzy”.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że odwołujący nie spełnił koniecznego warunku do przyznania prawa do renty, a mianowicie nie został uznany przez Komisję Lekarską za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W. B. urodzony jest dnia (...) Jest właścicielem 13-hektarowego gospodarstwa, z czego około 6 ha stanowią łąki i pastwiska, 0,38 ha – to las, a reszta jest przeznaczona pod zasiew. Ma ciągnik i podstawowy sprzęt. Nie hoduje zwierząt.

Pierwszy wniosek o rentę rolniczą W. B. złożył w 2006r. Decyzją z dnia 02.02.2006r. Prezes KRUS przyznał mu prawo do renty rolniczej od dnia 05.01.2006r. do dnia 31.01.2007r. Następnie gdy W. B. ubiegał się o przyznanie mu renty na dalszy okres – Prezes KRUS decyzją z dnia 08.03.2007r. odmówił mu tego prawa, gdyż komisja lekarska KRUS nie uznała go za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W. B. odwołał się od tej decyzji. Sprawa zawiśla przed Sądem Okręgowym w Ostrołęce pod sygn. akt IIIU 377/07. Wyrokiem z dnia 25.09.2007r. Sąd oddalił odwołanie W. B..

Kolejny wniosek o rentę W. B. złożył dnia 31.10.2008r. Decyzją z dnia 04.12.2008r. uzyskał on prawo do renty na okres od dnia 01.10.2008r. do dnia 30.11.2010r.

Dnia 05.01.2011r. W. B. złożył kolejny wniosek o rentę. Decyzją z dnia 11.03.2011r. odmówiono mu prawa do tej renty.

Na skutek kolejnego wniosku W. B. uzyskał prawo do renty na okres od dnia 17.09.2013r. do dnia 28.02.2014r.

W dniu 10.03.2014r. W. B. złożył kolejny wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy KRUS z dnia 28.03.2014r. W. B. nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Na skutek sprzeciwu wniesionego przez W. B. jego stan zdrowia był badany przez komisję lekarską KRUS, która w orzeczeniu z dnia 23.04.2014r. nie stwierdziła u W. B. całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

W związku z tym, zaskarżoną decyzją odmówiono odwołującemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd zważył, co następuje:

zgodnie z art.21 ust. 1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2013, poz. 1403 ze zm.) renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

1. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
2. jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
3. całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, lub w okresach o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl odpowiednich ustępów art.21 w/w ustawy - za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym (ust. 5).

Skuteczność odwołania W. B. zależna była od wykazania przez niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Na okoliczność stanu zdrowia odwołującego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii i ortopedii. Po przeprowadzonym badaniu, po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu zdrowia odwołującego oraz mając na uwadze okoliczności ustalone w drodze wywiadu z badanym, biegli rozpoznali u odwołującego:

zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne w odcinku lędźwiowo-krzyżowym kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych z ograniczoną ruchomością w odcinku lędźwiowym, przebytą operację dyskopatii l/s w 2013r., zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne w odcinku szyjnym kręgosłupa z podawanym zespołem bólowym bez objawów korzeniowych i ubytkowych.

W konkluzji biegli stwierdzili, że aktualny stan zdrowia odwołującego nie czyni go osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. W uzasadnieniu opinii biegli sądowi podali, że podawane przez odwołującego dolegliwości bólowe nie znajdują potwierdzenia w badaniu przedmiotowym. Biegli nie stwierdzili bolesności całego kręgosłupa, znacznego ograniczenia ruchomości w odcinku szyjnym i lędźwiowym kręgosłupa, stwierdzili brak objawów ubytkowych i korzeniowych w kończynach górnych i dolnych. Biegli nie stwierdzili cech podrażnienia czy uszkodzenia korzeni nerwowych przez zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne.

Reasumując biegli stwierdzili, że odwołujący nie jest całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, a w przypadku zaostrzenia dolegliwości bólowych czasowo może wystąpić okresowa niezdolność do pracy (k.18-20).

W zakreślonym terminie żadna ze stron postępowania nie wniosła zastrzeżeń do tak brzmiącej opinii. Przy czym odwołujący na rozprawie z dnia 21.10.2014r. nie zgodził się z wnioskami biegłych. Stwierdził, że przeszkadza mu ból kręgosłupa, który promieniuje do rąk i nóg. W 2013r. przeszedł operację dyskopatii i jego lekarz prowadzący stwierdził, że wykluczona jest praca fizyczna. Z zeznań odwołującego wynikało, że ma 13-hektarowe gospodarstwo, które oddał w nieformalną umowę dzierżawy i w chwili obecnej nie prowadzi żadnej działalności rolniczej. W konkluzji wniosł o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych.

Sąd uwzględnił ten wniosek i dopuścił dowód z opinii innego biegłego ortopedy i neurologa.

Kolejny zespół biegłych po zbadaniu odwołującego i dokonaniu analizy dokumentów dotyczących stanu zdrowia odwołującego, rozpoznali u niego: przewlekły zespół bólowy dolnego odcinka kręgosłupa, przebytą rwę kulszową prawostronną i stan po operacji neurochirurgicznej w 2013r. – odbarczenia korzeni nerwowych z przestrzeni L4-L5 i L5-S1.

Biegli uznali jednak, że stwierdzone u odwołującego schorzenia i stopień ich klinicznego nasilenia nie powodują całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

W uzasadnieniu opinii wskazali, że odwołujący jest z wieloletnim wywiadem dolegliwości bólowych dolnego odcinka kręgosłupa. Z powodu rwy kulszowej prawostronnej nie poddającej się leczeniu zachowawczemu w czerwcu 2013r. poddał się leczeniu operacyjnemu – usunięto wypadnięte jądro miazdżyste z przestrzeni L5-S1 i wykonano hemilaminektomię L5, co pozwoliło na odbarczenie korzeni nerwowych z przestrzeni L4-L5 i L5-S1. Po leczeniu operacyjnym odwołujący kontynuował leczenie farmakologiczne i rehabilitacyjne w warunkach ambulatoryjnych. Biegli stwierdzili, że odwołujący jest konsultowany neurochirurgicznie – w planach jest wykonanie diagnostyki neuroobrazowej i dalsza rehabilitacja. Obecnie w badaniu przedmiotowym biegli stwierdzili objawy przetrwałej rwy kulszowej prawostronnej w postaci braku odruchu skokowego prawego, osłabienia czucia powierzchniowego na grzbiecie stopy prawej, nieco słabszej siły zgięcia grzbietowego stopy prawej, ograniczenia ruchomości kręgosłupa lędźwiowego. Ale bez cech ostrego zespołu bólowego korzeniowego. Funkcje lokomocyjne kończyn dolnych wydolne. Bóle w zakresie kręgosłupa szyjnego o niedużym stopniu zaawansowania, nie dające objawów korzeniowych ani cech uszkodzenia obwodowego układu nerwowego. Zdaniem biegłych – zgłaszane dolegliwości mogą być leczone objawowo w ramach okresowej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (k.43-44).

Odwołujący nie zgodził się z tą opinią. Zarzucił biegłym „kłamliwą ocenę stanu jego zdrowia i halucynacje”, podważał ich kompetencje (k.48). Natomiast na rozprawie z dnia 05.03.2015r. odwołujący stwierdził dodatkowo, że po takiej operacji, jaką przeżył, renta powinna być przyznana na rok, a on otrzymał ją tylko na 5 miesięcy.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski zawarte w pisemnych opiniach biegłych sądowych. Na okoliczność stanu zdrowia W. B. wypowiedali się biegli właściwi dla zgłaszanych przez odwołującego dolegliwości.

Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w związku z występującymi u niego schorzeniami. Wnioski wynikające z opinii są jasne, zostały poparte logiczną argumentacją, z których wynika, że zarówno schorzenia układu ruchu występujące u odwołującego się, nie powodują u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym. Należy w tym miejscu podkreślić, że biegli, wydając opinię, mają na uwadze w szczególności zapisy znajdujące się w dokumentacji lekarskiej. Natomiast oględziny odwołującego stanowią jedynie dodatkowy element, uzupełniający wiedzę płynącą z dokumentacji. Wobec powyższego długość oględzin nie wpływa na ocenę, czy opinia jest rzetelna.

Subiektywne przekonanie W. B., że jest on niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym, nie znalazło swego potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie. Okoliczność, że opinie są niekorzystne dla odwołującego, który jest przekonany, iż nie może pracować w gospodarstwie rolnym, nie odbiera tym opiniom waloru rzetelności i fachowości. Biegli szczegółowo odnieśli się do objawów występujących u odwołującego, wbrew stanowisku odwołującego – wzięli pod uwagę wszystkie wyniki badań. Na tej podstawie doszli do przekonania, że stopień zaawansowania jego chorób nie czyni go osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przy rozstrzygnięciu tej sprawy Sąd miał także na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy (I UK 138/09, LEX nr 570122). Nadto w wyroku z dnia 03.09.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy sprawa wymaga wiadomości specjalnych, to Sąd nie może rozstrzygać wbrew opinii biegłych (II UK 30/09, LEX nr 537018).

W niniejszej sprawie Sąd dopuścił dowód z opinii dwóch zespołów biegłych i z obydwóch opinii wynika, że odwołujący nie jest osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym. Zatem subiektywne przekonanie odwołującego o przysługującym mu prawie do renty nie znalazło oparcia w dowodzie z opinii biegłych.

Mając to na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie.